

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິດຈັກເຊເວັນທ໌ເດ ແອດເວັນຕິສ ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ - ເລກທີ ຊາວສອງ

Jeff Pippenger

2026-01-02

ເລກທີ ຊາວສອງ

ພວກເຮົາໄດ້ດຳເນີນມາເຖິງເຄື່ອງທາງໃນບັນດາການອ້າງອີງສືບສານກ່ຽວກັບອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ຊຶ່ງເປັນຊົວອາຍຸຂອງ “ູຟິດ” ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້າ. ໃນພຣະກິດຕຣິນມັດທາຍ ທັງໂຢຮັນ ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ຊາດກຸກາຍວ່າເປັນຊົວອາຍຸແຫ່ງູຟິດ.

ໂຢຮັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການທົດສອບ ຊຶ່ງຖືກລະບຸໄວ້ເມື່ອທ່ານໄດ້ສັງສອນວ່າ ພຣະເຢຊູ ຜູ້ຊົງຈະສະເດັດຕາມຫຼັກທຳມາ ຈະຊຳລະລາຍນວດຂອງພຣະອົງໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍສິ້ນເຊີງ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ເພີ່ມເນື້ອຫາໃຫ້ແກ່ຂະບວນການທົດສອບຂອງໂຢຮັນ

ໂດຍລວມເອົາຂະບວນການພິພາກສາເຂົ້າໄປນຳ ເມື່ອພຣະອົງອ້າງເຖິງພຣະຣາຊິນີແຫ່ງເຊບາ ແລະ ນີນາເວ.

ການພິພາກສາເກີດຂຶ້ນໃນຊົວອາຍຸທີສີ່ ແລະ ຊົນຊົນໜຶ່ງໃນການພິພາກສານັ້ນສະແດງຕົນເປັນ

ເພາະບົດາຂອງເຂົາຄືມານ. ພຣະເຢຊູຍັງໄດ້ເພີ່ມປະເດັນເລື່ອງຊົວອາຍຸທີສີ່ທີ່ສະແຫວງຫາໝາຍສຳຄັນ

ໃນເວລາທີ່ໝາຍສຳຄັນນັ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຢ່າງແຈ້ງຊັດ.

ໃນພຣະທຳມັດທາຍ ບົດທີຊາວສາມ ຄຳປະກາດ “ວິບັດ” ເໜືອພວກຟາຣີຊີ ແລະ ພວກຊັດດູກາຍ

ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້, ແລະ ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບ ແລະ ການພິພາກສາ

ກໍໄດ້ຖືກເຊື່ອມໂຍງອີກຄັ້ງກັບຊົວຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍ. ບົດທີຊາວສອງ

ໄດ້ຈັດຕຽມສະພາບການສຳລັບຄຳປະກາດວິບັດໃນບົດທີຊາວສາມ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກຟາຣີຊີກຳລັງຊຸມນຸມກັນຢູ່ນັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຖາມພວກເຂົາວ່າ,

“ພວກທ່ານຄິດຢ່າງໃດກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ? ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງຜູ້ໃດ?”

ພວກເຂົາທູນພຣະອົງວ່າ, ພຣະບຸດຂອງດາວິດ.

ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ, ເຫດສັນໃດດາວິດໂດຍພຣະວິນຍານຈຶ່ງເອີ້ນພຣະອົງວ່າ

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ,

ຈົ່ງປະທັບນັ້ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງເຮົາ

ຈົນກວ່າເຮົາຈະໃຫ້ສັດຕູທັງຫຼາຍຂອງທ່ານເປັນແທນຮອງຕົນຂອງທ່ານ? ສັນນິ

ຖ້າດາວິດຍັງເອີ້ນພຣະອົງວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວພຣະອົງຈະເປັນບຸດຂອງດາວິດໄດ້ຢ່າງໃດ?

ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດຕອບພຣະອົງໄດ້ແນ່ນອນແຕ່ຄຳດຽວ; ຕັ້ງແຕ່ວັນນັ້ນມາ

ກໍບໍ່ມີໃຜກ້າທູນຖາມພຣະອົງອີກ. ມັດທາຍ 22:41–46.

ເມື່ອປະຕູໄດ້ປິດລົງຕໍ່ການຕິດຕໍ່ສຳພັນໃດໆຕົວອີກ ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງຕັ້ງພຣະວິບັດທັງແບດໄວ້ໃນບົດຕາໄບ.

ໃນຂັ້ນຕອນ ພຣະວິບັດນັ້ນມີແກ່ການປິດປະຕູແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນ.

ຜົນປາຍຖືກເທລົງມາຈາກປະຕູແຫ່ງສະຫວັນນັ້ນເອງ.

ພຣະວິບັດທັງແບດນັ້ນເກື້ອກັບຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າເປັນຜູ້ເປີດປະຕູທີ່ບໍ່ມີນະນຸດຄົນໃດຈະເປີດໄດ້

ແລະເປີດປະຕູທີ່ບໍ່ມີນະນຸດຄົນໃດຈະປິດໄດ້. ໃນນິມົດ ຊິສເຕີໄວທ໌

ໄດ້ຮັບການສະແດງໃຫ້ເຫັນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດເຂົ້າໄປໃນສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດ

ໂດຍສົ່ງຄຳອະທິຖານຂອງຕົນໄປຍັງສະຖານບໍລິສຸດທິວ່າງເປົ້າ ບ່ອນທີ່ຊາຕານຊົງປອມຕົວເປັນພຣະຄຣິດ

ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ເຊື່ອວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ໃນສະພາບດີແລ້ວ. ພວກເຂົາໄດ້ບົດສະຖານບໍລິສຸດອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ແລະໄດ້ບົດສະຖານບໍລິສຸດທີສີ່.

“ຫຼາຍຄົນເບິ່ງເສັ້ນທາງຂອງພວກຍິງໃນການປະຕິເສດແລະຕັ້ງພຣະຄຣິດໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນດ້ວຍຄວາມສະພິກັດ; ແລະເມື່ອພວກເຂົາອ່ານປະຫວັດເລື່ອງການທາລຸນພຣະອົງຢ່າງໜ້າອັບອາຍ, ພວກເຂົາຄຶດວ່າຕົນຮັກພຣະອົງ, ແລະຈະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງເໝືອນຢ່າງເປໂຕ, ຫຼືຕັ້ງພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນເໝືອນຢ່າງພວກຍິງ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງອ່ານໃຈຂອງທຸກຄົນ ໄດ້ຊົງນຳຄວາມຮັກທີ່ພວກເຂົາອ້າງວ່າຮູ້ສຶກຕໍ່ພຣະເຢຊູນັ້ນມາທົດສອບ. ສະຫວັນທັງປວງເຝົ້າເບິ່ງການຕອບຮັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດດ້ວຍຄວາມສົນໃຈຢ່າງຍິ່ງ. ແຕ່ຫຼາຍຄົນທີ່ອ້າງວ່າຮັກພຣະເຢຊູ ແລະຫຼັງນັ້ນຕາເມື່ອອ່ານເລື່ອງລາວຂອງໄມ້ກ້າງແຂນ, ກັບເຍາະເຍື້ອຂ່າວດີເລື່ອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ. ແທນທີ່ຈະຮັບຂ່າວສານນັ້ນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ພວກເຂົາກ່າວວ່າມັນເປັນການຫຼົງຜິດ. ພວກເຂົາກຽດຊົງຜູ້ທີ່ຮັກການປາກົດຂອງພຣະອົງ ແລະບົດກຳພັກພວກເຂົາອອກຈາກຄຣິດຕະຈັກ. ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ່າວສານທຳອິດ ບໍ່ອາດໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກຂ່າວສານທີ່ສອງ; ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ, ຊຶ່ງມີໄວ້ເພື່ອຕຽມພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໄປກັບພຣະເຢຊູໂດຍຄວາມເຊື່ອ ເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ. ແລະໂດຍການປະຕິເສດສອງຂ່າວສານກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນມີດິມວິກົງຈົນບໍ່ສາມາດເຫັນແສງໃດໆໃນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ຊຶ່ງສະແດງເສັ້ນທາງເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ເໝືອນຢ່າງທີ່ພວກຍິງໄດ້ຕັ້ງພຣະເຢຊູໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ, ຄຣິດຕະຈັກທີ່ມີແຕ່ຊື່ວ່າເປັນຄຣິດຕຽນກໍໄດ້ຕັ້ງຂ່າວສານເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນເຊັ່ນກັນ, ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມຮູ້ເລີຍເກືອບເລີຍກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ, ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ອາດໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກການທູນຂໍຂອງພຣະເຢຊູໃນບ່ອນນັ້ນ. ເໝືອນດັ່ງພວກຍິງ, ຜູ້ຖວາຍເຄື່ອງບຸຊາອັນໄຮ້ປະໂຫຍດຂອງຕົນ, ພວກເຂົາຖວາຍຄຳອະທິຖານອັນໄຮ້ປະໂຫຍດຂອງຕົນຂຶ້ນໄປ ຍັງຫ້ອງພະວິຫານທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ອອກຈາກມາແລ້ວ; ແລະຊາຕານ, ພະໃຈຢູ່ກັບການຫຼອກລວງນັ້ນ, ກໍສວມລັກສະນະທາງສາສະໜາ, ແລະນຳຈົດໃຈຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ອ້າງຕົນເປັນຄຣິດຕຽນເຫຼົ່ານີ້ໄປຫາຕົນເອງ, ກະທຳການດ້ວຍລົດອຳນາດຂອງມັນ, ດ້ວຍໝາຍສຳຄັນຂອງມັນ ແລະການອັດສະຈັນອັນເທັດລວງ, ເພື່ອມັດພວກເຂົາໄວ້ໃນບ້ອງແຮວຂອງມັນ.” Early Writings, 258–261.

ຂໍ້ສົບສຸດເປັນຄຳວິບັດສຳລັບການກິນກິນເຮືອນຂອງແມ່ໝ້າຍ ແລະການອະທິຖານອັນຍຶດຍາວ. ຄຳວິບັດໃນຂໍ້ສົບ ຫ້າແມ່ນສຳລັບການເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຊັກນຳໄດ້ກ້າຍເປັນລູກແຫ່ງນະລົກຫນັກກວ່າພວກເຂົາເອງສອງເທົ່າ. ຂໍ້ສົບຫຼັກຈົນເຖິງຂໍ້ວາວສອງ ຄົນອະທິຖານກຳລັງສາບານໂດຍພຣະວິຫານ.

“ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຖ້ອຍຄຳຂອງຊົດສະເຕີໄວທ໌, ແຕ່ເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະອົງໄດ້ມອບຄຳເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳມາມອບໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ. ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນຮ້ອງໃຫ້ພວກທ່ານຍຸດການເຮັດວຽກຂັດຂວາງຕໍ່ພຣະອົງອີກຕື່ມ. ມີຄຳສັ່ງສອນຫຼາຍປະການຖືກປະທານໄວ້ກ່ຽວກັບຄົນທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນຄຣິດຕຽນ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງສະແດງລັກສະນະຂອງຊາຕານ, ຕໍ່ຕ້ານການກ້າວໜ້າຂອງຄວາມຈິງທັງໃນຈິດໃຈ, ຖ້ອຍຄຳ, ແລະການກະທຳ, ແລະກຳລັງຕົດຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຊາຕານກຳລັງນຳພາພວກເຂົາໄປຢ່າງແນ່ນອນ. ໃນຄວາມແຂງກະດ້າງແຫ່ງໃຈຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາອຳນາດທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງພວກເຂົາແມ້ແຕ່ນ້ອຍ, ແລະຊຶ້ງພວກເຂົາບໍ່ຄວນນຳໄປໃຊ້. ພຣະອາຈານຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຕັດວ່າ, ‘ເຮົາຈະຄວາ, ຄວາ, ຄວາ.’ ມະນຸດທັງຫຼາຍໃນແບັດເທິນຄຣິກເວົ້າວ່າ, ‘ພຣະວິຫານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະວິຫານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນພວກເຮົາ’

ແຕ່ພວກເຂົາກຳລັງໃຊ້ໄຟສາມັນ. ໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ອ່ອນລົງ
ແລະຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ." Manuscript Releases, volume 13, 222.

ໃນຂໍ້ທຳອິດສາມແລະຊາວສີ ຄຳວິບັດນັ້ນແມ່ນສຳລັບການລະເລີຍຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມເມດຕາ,
ແລະຄວາມສັດຊື່. ຂໍ້ທຳອິດຫ້າແລະຊາວຫົກ ກ່າວເຖິງການສະແດງວ່າຊາລະພາຍນອກຂອງຈອກໃຫ້ສະອາດ,
ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊາລະພາຍໃນ.

"‘ພວກເຮົາມີຊັບສົມບັດນີ້’ ອັກຄະສາວົກໄດ້ກ່າວຕໍ່ໄປ, ‘ໃນພາຊະນະດົນ,
ເພື່ອວ່າຄວາມປະເສີດເລີດຂອງລົດອຳນາດນັ້ນຈະເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂອງພວກເຮົາ.’
ພຣະເຈົ້າອາດຈະປະກາດຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງໂດຍຜ່ານທຸດສະຫວັນຜູ້ບໍ່ມີບາບກໍໄດ້,
ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນແຜນການຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງເລືອກມະນຸດ,
ຄືຄົນທີ່ຖືກຫ້ອມລ້ອມໄວ້ດ້ວຍຄວາມອ່ອນແອ,
ໃຫ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການດຳເນີນໃຫ້ແຜນປະສົງຂອງພຣະອົງສຳເລັດ.
ຊັບສົມບັດອັນລຳຄ່າຫາສັງເກດທຽບໄດ້ນັ້ນ ຖືກບັນຈຸໄວ້ໃນພາຊະນະດົນ. ໂດຍຜ່ານມະນຸດ,
ພຣະພອນຂອງພຣະອົງຈະຖືກຖ່າຍທອດໄປສູ່ໂລກ. ໂດຍຜ່ານພວກເຂົາ,
ພຣະສິດຂອງພຣະອົງຈະສ່ອງອອກໄປສູ່ຄວາມມັດແຫ້ງບາບ." Acts of the Apostles, 330.

ແລ້ວ ຂໍ້ທຳອິດ ແລະ ຊາວແປດ ໄດ້ລະບຸຄົນຊົ່ວວ່າເປັນອຸບມາດັງອຸບມາກຸ່ມຝັງສົບທຶກສີຂາວ
ໂດຍເຊື່ອມໂຍງກັບເຊບນາໃນ ເອຊາຍາ ບົດທີ 22
ບ່ອນທີ່ເຊບນາໄດ້ຍົກຕົນຂຶ້ນໃນຫລຸມຝັງສົບອັນວິເສດທີ່ຕົນກຳລັງສ້າງ ແຕ່ຈະບໍ່ເຄີຍໄດ້ຢູ່ໃນນັ້ນ
ເພາະພຣະເຈົ້າຈະຊົງຖິ້ມລາວອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງໄປສູ່ທົ່ງນາອັນໄກ.
ທົ່ງນາອັນໄກນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຫລຸມຝັງສົບຂອງຜູ້ພະຍາກອນມະສາແຫ່ງເບັດເອນ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພາຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຝັງໃຫ້ຖືກຝັງໄວ້ໃນຫລຸມດຽວກັນ. ແລ້ວວິບັດປະການທີແປດກ່າວວ່າ:

ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າ, ພວກທຳມະຈານ ແລະ ພວກພາຣີຊາຍ, ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ!
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າສ້າງອຸບໂມງຝັງສົບຂອງພວກຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ
ຕົນແຕ່ງອຸບໂມງຝັງສົບຂອງພວກຄົນຊອບທຳ, ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ,
ພວກເຮົາຄົງຈະບໍ່ໄດ້ມີສິ່ງນັ້ນກັບເຂົາໃນເລືອດຂອງພວກຜູ້ພະຍາກອນ.
ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈຶ່ງເປັນພະຍານແກ່ຕົວຂອງພວກເຈົ້າເອງວ່າ
ພວກເຈົ້າເປັນລູກຫລານຂອງພວກທີ່ໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ພະຍາກອນ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ມາດຕະຖານແຫ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າເຕັມບໍລິບູນເຖິດ.

ພວກເຈົ້າຜູ້ເປັນໆເຫຼົ່າ, ພົງພັນແຫ່ງໆພຸດ, ພວກເຈົ້າຈະຫຼົບໜີການຖືກລົງໂທດແຫ່ງນະຮົກໄດ້ຢ່າງໃດ?

ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເບີ້, ເຮົາສົງພວກຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະພວກຄົນມີບັນຍາ, ແລະພວກທຳມະຈານ
ມາຫາພວກເຈົ້າ; ແລະບາງຄົນໃນພວກນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະຂ້າ ແລະຄົງໄວ້ເທິງກາງແຂນ;
ແລະບາງຄົນໃນພວກນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະເພຍຕົວໃນສາລາທຳຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຂົມເຫຼັກເຂົ້າຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ;
ເພື່ອວ່າເລືອດອັນຊອບທຳທັງສິ້ນທຶກຖືກຫຼົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະຕົກມາເຖິງພວກເຈົ້າ,
ຕັ້ງແຕ່ເລືອດຂອງອາເບນຜູ້ຊອບທຳ ຈົນເຖິງເລືອດຂອງຊາຄາຣີຢາ ບຸດຂອງບາຣາຄີຢາ,
ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຂ້າເສຍລະຫວ່າງພຣະວິຫານກັບແທ່ນບູຊາ.

ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ ສົງທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ຈະຕົກມາເຖິງຄົນຊົ່ວອາຍຸນີ້. ມັດທາຍ
23:29–36.

ງທັງຫຼາຍ, ຜູ້ຊົງເປັນຊົວອາຍຸພັນຂອງເຟດ, ກຳລັງຖືກພິພາກສາຢູ່ໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ. ໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ການພິພາກສາບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ພະຍານຂອງພະລາຊິນີແຕ່ງເຊບາ ແລະ ນິນະເວ, ແຕ່ອີງໃສ່ເລື່ອງຂອງ Abel ຈົນເຖິງ Zacharias. ຄົນຮຸ່ນທີສີ່, ຜູ້ຊົງເປັນເຟດ, ຖືກພິພາກສາໂດຍພະຍານສອງຄົນຈາກປະຫວັດພາຍນອກຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ພະຍານສອງຄົນຈາກປະຫວັດພາຍໃນຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ. ລູກາ ບົດ 3 ເປັນຂໍ້ອ້າງອີງສຸດທ້າຍໃນບັນດາສື່ຂໍ້ອ້າງອີງກ່ຽວກັບເຟດຂອງຄົນຮຸ່ນທີສີ່ ແລະ ຮຸ່ນສຸດທ້າຍ, ແລະ ມັນເປັນພຽງຂໍ້ຂະໜານກັບ ມັດທາຍ ບົດ 3 ເທົ່ານັ້ນ. ສື່ຂໍ້ອ້າງອີງທີ່ລະບຸວ່າ ໃນລະຫວ່າງການພິພາກສາສຸດທ້າຍເໜືອເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃນລະຫວ່າງຄົນຮຸ່ນທີສີ່, ຄົນຈຳພວກໜຶ່ງຈະສຳແດງລັກສະນະຂອງຕົນອອກມາເປັນບຸດແລະທົດຂອງລາຕານ, ແລະ ອີກຈຳພວກໜຶ່ງເປັນບຸດແລະທົດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂະບວນການທົດສອບທີ່ເລີ່ມຕົ້ນການແຍກອອກນັ້ນ ເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອຜູ້ສື່ຂ່າວສານຜູ້ດຽມທາງໃຫ້ແກ່ Messenger of the Covenant ຍົກສຽງຂອງຕົນຂຶ້ນໃນຖິ່ນກັນດານ.

ໃນການຖັກທອ້ມສັກສິດຂອງພຣະຄຳພີ, ບັນດາຊີທັງຫຼາຍບໍ່ແມ່ນພຽງບ້າຍກຳກັບເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເປັນຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກກະຊີບ—ເປັນບົດເພງທີ່ສອງທີ່ຖືກຂັບຂານຢູ່ໃຕ້ຜົວໜ້າຂອງປະຫວັດສາດ, ເປີດເຜີຍພຣະໄທຂອງການໄຖ່ບາບ. ເມື່ອຄວາມໝາຍຂອງຜູ້ສື່ບໍ່ເຊື່ອສາຍຈາກອາດາມເຖິງໃນອາຖິກຈັດຮຽງເປັນຖ້ອຍຄຳຖະແຫຼງໜຶ່ງ, ມັນກໍ່ອ່ອນໄຫວເປັນຂໍ້ຄວາມທີ່ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍລຳດັບເຊື່ອສາຍນັ້ນ. ອາດາມໝາຍເຖິງ "ມະນຸດ," ແລະ ເສດໝາຍເຖິງ "ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ." ເອໂນດໝາຍເຖິງ "ມະຕະ" (ຢູ່ໃຕ້ຄວາມຕາຍ), ແລະ ເກນານໝາຍເຖິງ "ຄວາມເສົ້າໃສກ." ຜ່ານທາງ "ການສັນລະເສີນ/ພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າ" (Mahalalel), ສະຫວັນຈະ "ລົງມາ" (Jared). ສະຫວັນໄດ້ລົງມາໃນຖານະ "ຜູ້ທີ່ຖືກອຸທິດໄວ້ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມ" (Enoch), ຜູ້ຊົງໄດ້ປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງການພິພາກສາຜ່ານທາງບຸດຂອງຕົນຊື່ Methuselah ("ເມື່ອລາວຕາຍ, ມັນຈະຖືກສົ່ງອອກ"). ການຕາຍຂອງລາວຈະເປັນຈຸດສູງສຸດຂອງການເທລົງອັນ "ຊົງພະລັງ" ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງຖືກແທນໄວ້ໂດຍ Lamech (ລົມຫາຍໃຈ) ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກັບ Methuselah ດັ່ງທີ່ສຽງຮ້ອງຍາມທົ່ງຄືນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບທູດສະຫວັນອົງທີ່ສອງ. Methuselah ແມ່ນທູດສະຫວັນອົງທີ່ສອງ ແລະ Lamech ແມ່ນສຽງຮ້ອງຍາມທົ່ງຄືນ ຊຶ່ງບັນລຸຈຸດສູງສຸດຢູ່ໃນນ້ຳຖ້ວມຂອງໃນອາ.

ເມື່ອກັນຕອງໃຫ້ລະອຽດຍິ່ງຂຶ້ນ, ບັນດາຊີເຫຼົ່ານັ້ນປະກາດວ່າ: "ມະນຸດໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນຜູ້ຕາຍໄດ້, ຢູ່ໃຕ້ຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມຕາຍ, ເນື່ອງຈາກຜົນສົບເນື່ອງຈາກອາດາມຄົນທຳອິດ; ແຕ່ໂດຍພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງອຸທິດພຣະອົງເອງເພື່ອສະເດັດລົງມາ, ປະກາດການພິພາກສາຜ່ານການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ຊຶ່ງຕໍ່ມາກໍ່ຕິດຕາມດ້ວຍການຫຼັ່ງເທລົງຢ່າງຊົງຮົດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ."

ຊີທັງສິບນີ້ສະໜັບສະໜູນສາລະແຫ່ງຂ່າວປະເສີດ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ຕິດຕາມປະຫວັດຂອງໂລກນັບແຕ່ການຊົງສ້າງຈົນເຖິງຝົນລະດູທ້າຍ ແລະ ສັນສຸດລົງໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີ່ສອງ. ສັນຍະລັກນີ້ທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ໃນບັນດາຊື່ ພົບຄູ່ຂະໜານຂອງມັນໃນພຣະນິມິດ. ພຣະປະຖົມມະການນຳສະເໜີລຳດັບເຊື່ອສາຍຜ່າຍອາລະຟາ, ແລະ 144,000 ໃນພຣະນິມິດ 7 ນຳສະເໜີການເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຜ່າຍໂອເມກາໃນຜູ້ເຫຼືອຢູ່ທີ່ຖືກປະທັບຕາ.

ຢູດາ ໝາຍເຖິງ "ການສັນລະເສີນ," ຣູເບນ ໝາຍເຖິງ "ຈົງເບີ້, ບຸດຊາຍຄົນໜຶ່ງ," ກາດ ໝາຍເຖິງ "ໂຊກດີ/ກອງທັບ," ອາເຊີ ໝາຍເຖິງ "ຄວາມສຸກ/ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນ," ແລະ ນິເຟທາລີ ໝາຍເຖິງ "ການຕໍ່ສູ້ບ້ຳກັນ." ມານາເສ ໝາຍເຖິງ "ການເຮັດໃຫ້ລົ້ມ," ຊີເມໂອນ ໝາຍເຖິງ "ການຟັງ," ເລວີ ໝາຍເຖິງ "ການຜູກຕິດ/ການຕິດສະໜິດ," ອິດສາຄາ ໝາຍເຖິງ "ບ່າເໝັດລາງວັນ," ເຊບູລຸນ ໝາຍເຖິງ

“ກຽດ/ທິຍູອາໄສ,” ໂຢເຊັບ ໝາຍເຖິງ “ການເພີ່ມພູນ,” ແລະ ເບັນຢາມິນ ໝາຍເຖິງ “ບຸດແຫ່ງມືຂວາ.”

ບັນດາຜູ້ທີ່ຕິດຕາມສົງໄຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ ແມ່ນບຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຮັບພຣະພອນແຫ່ງສິລິມົງຄຸນ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຜ່ານກະບວນການທົດສອບແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ຢາໂຄບໄດ້ກະທຳ. ໂດຍຜ່ານການຕໍ່ສູ້ນີ້, ບາບທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາຖືກລົມເລືອນໄປໃນກະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ອັນເກີດຈາກການຟັງພຣະວໍຈນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໃນທາງນັ້ນໄດ້ຜູກພັນພວກເຂົາໄວ້ກັບພຣະຄຣິດໃນຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ. ບຳເໜັດດາວວັນຂອງພວກເຂົາຄືການດຳລົງຢູ່ຢ່າງມັກຽດຄູ່ກັບພຣະຄຣິດເທິງພຣະທົນຶງຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສະຫວັນ ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ພວກເຂົາເພື່ອເພີ່ມພູນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ—ຊຶ່ງຮຽກຟັງຊົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງອອກມາຈາກບາບໂລນ ໃນຖານະບຸດທັງຫຼາຍແຫ່ງພຣະຫັດຂວາຂອງພຣະອົງ.

ລູກຊາຍຫົກຄົນຂອງເລອາແມ່ນ ຣູເບນ, ຢູດາ, ຊີເມໂອນ, ເລວີ, ອີສຊາຄາ ແລະ ເຊບູລູນ. ສາວໃຊ້ຂອງນາງຄື ຊິນບາ, ຊຶ່ງຊື່ຂອງນາງຫມາຍຄວາມວ່າ “ການຢຶດລົງອັນຫວ່າງຫວນ,” ມີລູກຊາຍສອງຄົນ—ກາດ ແລະ ອາເຊ. ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຣາເຄນແມ່ນ ໂຢເຊັບ ແລະ ເບັນຢາມິນ. ບິນຮາ, ສາວໃຊ້ຂອງຣາເຄນ, ຫມາຍຄວາມວ່າ “ຂ້ອຍ ຫຼື ຫວາດຫວັນ” ແລະ ລູກຊາຍຂອງນາງແມ່ນ ດານ ແລະ ນັບທາລີ. ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ, ລຳດັບເຊື້ອສາຍໃນທົນໄດ້ສະໜອງແນວສາຍຫຼາຍປະການໃຫ້ພິຈາລະນາ. ບໍ່ເໝືອນກັບອັນຟາ ແລະ ສົບຊົວອາຍໃນ Genesis ບົດທີ 5, ໂອເຊມກາມີຜູ້ສືບທອດສົບສອງຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍຕົວແປທາງຄຳພະຍາກອນສະເພາະຂອງມັນເອງ. ໃນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ໜ້າສີພັນນັ້ນ, ບໍ່ໄດ້ມີການກ່າວເຖິງ ດານ ແລະ ມານາເຊໄດ້ເຂົ້າແທນ ເອຟຣາອິມ ອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ.

ລຳດັບເຊື້ອສາຍອັນເປັນອານຸພາບໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ ສອດຄ່ອງກັບລຳດັບເຊື້ອສາຍອັນເປັນໂອເຊມກາມໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ, ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະທຳປະຖົມມະການຊີ້ບອກເຖິງພຣະກິດອັນຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຄຣິດໃນຄວາມລອດ, ແລະ ພຣະທຳພຣະນິມິດຊີ້ບອກເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ໃນການສຳເລັດອັນເປັນໂອເຊມກາມຂອງຄຳພະຍາກອນອັນເປັນອານຸພາບນັ້ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍາແລະຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກປະກາດໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນອັນເປັນອານຸພາບນັ້ນ ສຳເລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ການນຳໃຊ້ຂອງສອງແນວນັ້ນຈະຖືກເຮັດໂດຍບັນດານັກເທວະວິທະຍາ, ແຕ່ບໍ່ເຄີຍດ້ວຍທັດສະນະຂອງວິທີການ “ແນວໜຶ່ງເທິງອີກແນວໜຶ່ງ.” ລຳດັບເຊື້ອສາຍທັງສອງໃນ Genesis ແລະ Revelation ໃຫ້ພະຍານສອງປະການວ່າ ພຣະເຈົ້າຕັດສິນໃນລະດັບຮອງດ້ວຍ. ພາສາອັນໜຶ່ງແມ່ນຄຳພະຍານທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ຕາມທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ແລະອີກແນວຮອງໜຶ່ງພາຍໃນຄຳພະຍານນັ້ນຖືກນຳສະເໜີໃນລະດັບເຊື້ອສັນຍະລັກ. ໂດຍປົກກະຕິ ບັນດານັກເທວະວິທະຍາບໍ່ກ້າວໄປໄກກວ່າການສັງເກດຢູ່ພຽງຜົນໜ້າກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມທີ່ຖືກສື່ຜ່ານຄວາມໝາຍຂອງຊື່ໃນ Genesis ແລະ Revelation. ພວກເຂົາຖືວ່າສິ່ງທີ່ຕົນເຫັນເປັນເພື່ອຄວາມແປກໃໝ່ຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ໄວ້ຫຼາຍກວ່ານັ້ນກ່ຽວກັບບັນຍາມະນຸດຂອງພວກເຂົາເອງ ດັ່ງທີ່ປາກົດຈາກຄວາມສາມາດອັນແຕ້ມໄປດ້ວຍຄວາມຖືກຕ້ອງວ່າຊອບທຳ ຂອງພວກເຂົາໃນການເຫັນອຸປະມາພາຍໃນຄວາມໝາຍຂອງຊື່ເຫຼົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍເຫັນຂໍ້ຄວາມທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນບຸດຊາຍທັງສົບສອງຄົນຂອງ Ishmael. ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນລຳດັບເຊື້ອສາຍຂອງ Jesus ໃນ Matthew ແລະ Luke ຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນລຳດັບເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດອົງສຸດທ້າຍເຈດຕົງຂອງ Judah, ແລະກະສັດອົງສຸດທ້າຍເຈດຕົງຂອງ Israel, ຫຼືກະສັດເຈດຕົງທຳອິດຂອງ Judah ຫຼືກະສັດເຈດຕົງທຳອິດຂອງ Israel.

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນ, ຄວາມໝາຍຄືຖ້າທ່ານຖາມ Google ວ່າມີຄຳສອນກ່ຽວກັບລູດ໌ບຸດເຊອີສາຍເຫຼົ່ານີ້, ຄຳຕອບຄື“ມື” ສຳລັບຕັ້ງແຕ່ Adam ຕັ້ງ Noah ໃນ Genesis, ແລະ “ມື” ສຳລັບຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າ. ແຕ່ພວກເຂົາຢາກໃຊ້ຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍສືບຊົວຄົນຂອງ Abram ໃນ Genesis ບົດ 11 ໃນລັກສະນະນີ້? ບໍ່. ພວກເຂົາຢາກໃຊ້ລູດ໌ບຸດເຊອີສາຍຂອງ Cain ແລະລູດ໌ບຸດເຊອີສາຍຂອງ Seth ບໍ່? ແມ່ນ, ແຕ່ຫ່າງໄກຈາກຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຈົນບານກັບວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງເວົ້າອີກເລື່ອງໜຶ່ງ. ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສວ່າ ພວກເຂົາກ່າວເຖິງລູດ໌ບຸດເຊອີສາຍຂອງພຣະຄຣິດໃນ Matthew ແລະ Luke, ແຕ່ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ພວກເຂົາພາດເປົ້າໄປໄກຫຼາຍ. ເຫດໃດສົງໄສຈົນສຳຄັນ, ທ່ານຖາມຫຼື? ເພາະວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະນຳສະເໜີພາບລວມຂອງສາຍແຫ່ງລູດ໌ບຸດເຊອີສາຍອັນເປັນຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢາກຖະໜາໃຫ້ຊັດເຈນຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງພະຍາຍາມລະບຸຄວາມສຳຄັນຂອງຊົວຄົນທີ່ສຳຄັນໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ. ພາບລວມຂອງລູດ໌ບຸດເຊອີສາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃນເລື່ອງນັ້ນ, ແຕ່ມັນຈະເປັນຄວາມປະໝາດຂອງຜູ້ໃດກໍຕາມ ຖ້າພວກເຂົາຄິດວ່າ ບົດສະຫຼຸບຢ່າງງ່າຍດາຍຂອງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຕາມມານັ້ນ ແມ່ນທັງໝົດທີ່ມີໃຫ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສາຍແຫ່ງລູດ໌ບຸດເຊອີສາຍເຫຼົ່ານີ້.

ຫຼັງຈາກລູດ໌ບຸດເຊອີສາຍຈາກອາດາມເຖິງໃນອາ ພວກເຮົາພົບລູດ໌ບຸດເຊອີສາຍສອງສາຍໃນບົດທີ່ສີ່ ແລະ ຫ້າ ຂອງພຣະທຳປະຖົມມະການ. ລູດ໌ບຸດເຊອີສາຍນັ້ນຖືກສະແດງໂດຍລູກຫຼານຂອງກາອິນ ແລະ ລູກຫຼານຂອງເຊດ. ບໍ່ແນ່ນອນລູດ໌ບຸດເຊອີສາຍຈາກອາດາມເຖິງໃນອາ ຊື່ສະແດງຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍສືບຄົນ, ສາຍຂອງເຊດ ແລະ ກາອິນ ຕ່າງກໍລະບຸຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍແປດຄົນ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ພວກມັນຈຶ່ງຄວນຖືກພິຈາລະນາເປັນສອງຊ່ວງ ຊ່ວງລະສີ່. ເຊດ ແລະ ກາອິນ ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ແລະ ກາອິນເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໃນເອຊາຍາ ບົດທີ່ສີ່ແປດ ແລະ ຊາວເກີ້ ໄດ້ຮັດພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຕາຍ ຊຶ່ງຈະຖືກຍົກເລີກໃນເວລາແຫ່ງໄພພິບັດອັນທົ່ວມລັ້ນ. ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ສ້າງເຮືອນຂອງຕົນເທິງຊາຍ. ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ສ້າງເທິງສີ່ວາ ໄດ້ຮັດພັນທະສັນຍາແຫ່ງຊີວິດ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນ 1 ເປໂຕ ບົດທີ 2 ວ່າເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ລົ້ມລອງວ່າພຣະອົງຊົງປະເສີດ ແລະ ເປັນ “ຊົນຊາດທີ່ຖືກຊົງເລືອກ.” “ຄົນເປັນອັນຫຼາຍ” ສ້າງເທິງຊາຍ, ແຕ່ “ຄົນເປັນອັນນ້ອຍ” ໄດ້ຖືກເລືອກ.

ລູດ໌ບຸດເຊອີສາຍຂອງກາອິນເປັນທຳນອງແຫ່ງການກະບົດໃນຊົມໂພນໃຈແຫ່ງບັນດານາມ, ເພາະວ່ານາມເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຂອງມະນຸດອັນເປັນຄວາມຫວ່າງເປົ່າ, ນຳໄປສູ່ການພະເນຈອນຢ່າງໄຮ້ຈຸດໝາຍ ຫຼັງຈາກໄດ້ຖືກຟ້າສະຫວັນລົງພະຫັດ. ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄຳເຕືອນ ສາຍພົງຂອງກາອິນປະກາດຕົນເຖິງພະເຈົ້າອັນຈອມບອມ, ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍອຳນາດມະນຸດທີ່ແກ້ເຄື່ອນ, ອັນເປັນຕົວແທນໂດຍສົມລະປະຂອງມະນຸດ, ຊຶ່ງຫຼຸດມວັດທະນະທຳແຫ່ງເຫຼັກກ້າ; ງົດງາມ, ແຕ່ຮຸນແຮງ, ແລະປາສະຈາກຄວາມຫວັງ.

ຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍນັ້ນເປັນພາບລວມຂອງສານສຳຄັນໃນແປດຊົວອາຍຸຄົນຂອງກາອິນ ຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກນາມເຫຼົ່ານັ້ນ.

ສາຍເຊື້ອຂອງເຊດຕອບສະໜອງຕໍ່ສາຍເຊື້ອຂອງກາອິນດ້ວຍພຣະຄຸນ. ໃນຄວາມອ່ອນແອຂອງມະນຸດທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແກ່ມະນຸດຊາດນັ້ນ, ບັນດາຜູ້ທີ່ຮ້ອງທຸນຫາພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປ່ຽນຄວາມເສົ້າໂສກຂອງຕົນໃຫ້ກາຍເປັນການສັນລະເສີນ ເມື່ອສະຫວັນເສດດວງມາ. ໂດຍການດຳເນີນຢ່າງສັດຊື່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຍົກຂຶ້ນສູ່ສະຫງ່າລາສີ ຕະຫຼອດຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ ຈົນກວ່າສຽງຮ້ອງວ່າ “ຄວາມຫວັງ” ຈະນຳມາຊຶ້ງການພັກສະຫງົບ ໂດຍຜ່ານນຳແຫ່ງການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ. ຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍນັ້ນເປັນພາບລວມຂອງສານທີ່ຢູ່ໃນແປດຊົວອາຍຸຄົນຂອງເຊດ ຊຶ່ງຖອດອອກມາຈາກຊື່ຕ່າງໆ.

ເຫດຜົນທີ່ແບ່ງແປດຊົວຄົນອອກເປັນສອງຊຸດ ຊຸດລະສີ່ຊົວຄົນ ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ໃນຂັ້ນຕອນທຳອິດຂອງພັນທະສັນຍາ

ເມື່ອຄຳພະຍາກອນເລື່ອງການຕົກເປັນທາດໃນອີບຣິກຳນົດວ່າເປັນ 400 ປີ ແລະພ້ອມກັນນັ້ນກໍລະບຸອີກວ່າ 400 ປີນັ້ນຈະສົນສຸດໃນຊົ່ວຄົນທີສີ່.

ເມື່ອຄຳພະຍາກອນຂອງໂປໂລຖືກນຳມາລວມເຂົ້າໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາອັນຟາມັນກໍກ່ອນໃຫ້ເກີດສອງຊ່ວງເວລາ ຊ່ວງລະ 215 ປີ ຊຶ່ງແຕ່ລະຊ່ວງປະກອບດ້ວຍສີ່ຊົ່ວຄົນ. ແບດຊົ່ວຄົນໃນ 430 ປີເປັນຕົວແທນຂອງສອງຊ່ວງເວລາ ຊ່ວງລະ 215 ປີ. ຊ່ວງທຳອິດຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຟາໂຣຜູດີ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກໂຢເຊັບ. ອີກ 215 ປີຕໍ່ມາ ກໍມີຟາໂຣອີງໃໝ່ອີງໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກໂຢເຊັບ. ແລ້ວຊຸດຕໍ່ໄປຂອງສີ່ຊົ່ວຄົນກໍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.

ແບດຊົ່ວອາຍຸຄົນ ທີ່ຖືກແບ່ງຢ່າງເທົ່າກັນອອກເປັນສອງຍຸກ ໂດຍຖືກກຳນົດຢ່າງຊັດເຈນເປັນຍຸກຂອງຕົນເອງທີ່ມີສີ່ຊົ່ວອາຍຸຄົນ ຍ່ອມຮອງຮັບການນຳໃຊ້ແບດຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງຄາອິນແລະຂອງເສດໃນລັກສະນະດຽວກັນ. ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ນັ້ນ ທ່ານຈະເຫັນວ່າ ແບດຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງເສດຖືກຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແບດຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງຄາອິນ. ຄາອິນເປັນຕົວແທນຂອງຄົນເປັນອັນຫຼາຍທີ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ, ແລະ ເສດເປັນຕົວແທນຂອງຄົນຈຳນວນນ້ອຍທີ່ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄາອິນເປັນໝາຍສຳຄັນຂອງມະນຸດຊາດ, ແລະ ເສດເປັນໝາຍສຳຄັນຂອງມະນຸດຊາດທີ່ປະສານເຂົ້າກັບພຣະພາບ ໃນບໍລິບົດຂອງພັນທະສັນຍາຂອງໂນອາ, ຂະນະທີ່ ສາຍຕະກູນຂອງໂຢເຊັບແລະໂມເຊ ຢູ່ໃນບໍລິບົດຂອງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາມ.

ຕໍ່ຈາກນັ້ນໃນບົດທີສິບເອັດ, ລຳດັບວົງຕະກູນຂອງປະຊາຊົນທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄດ້ຖືກສະແດງຜ່ານຊື່ສິບຊົ້ ຈາກ Shem ຕັ້ງ Abram. ບົດທີສິບເອັດເປັນເລື່ອງຂອງຫໍ Babel, ແຕ່ກໍເປັນລຳດັບວົງຕະກູນຂອງປະຊາຊົນທີ່ຖືກຊົງເລືອກດ້ວຍ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Abraham. ບົດທີສິບເອັດນຳສະເໜີປະຊາຊົນທີ່ຖືກຊົງເລືອກ ຜູ້ຊຶ່ງຈະເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາສາມປະການກັບພຣະເຈົ້າ. ຂັ້ນທຳອິດ ແລະເປັນຂັ້ນສຸດທ້າຍ ຄືການຖວາຍ Isaac ເປັນເຄື່ອງບຸລາໃນບົດທີ່ຊາວສອງ. ບົດ "ສິບເອັດ" ແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນແບບ alpha ແລະ ບົດ "ຊາວສອງ" ແມ່ນການສິ້ນສຸດແບບ omega. ຄວາມເຊື່ອທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຈະໄດ້ຍິນພຣະສຽງຂອງພຣະອົງໃນຄວາມໝາຍຂອງບັນດາຊື່ນັ້ນ, ບໍ່ໄດ້ແຕກຕ່າງຈາກ ຄວາມເຊື່ອທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຈະໄດ້ຍິນພຣະສຽງຂອງພຣະອົງໃນການນັບເລກຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ. ການປະຍຸກຕົວໃຊ້ປະການໜຶ່ງຂອງລຳດັບວົງຕະກູນ ທີ່ບັນດານັກເທວະວິທະຍາບໍ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນພິຈາລະນາ, ແມ່ນລຳດັບວົງຕະກູນຂອງ Ishmael, ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງ Islam.

ແລະນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງບຸດທັງຫຼາຍຂອງອິດຊະມາເອນ ຕາມຊື່ຂອງເຂົາ ຕາມບັນດາຊົນຊາດຂອງເຂົາ: ບຸດທັງປະຊາຊົນອິດຊະມາເອນຄົນບາໂຢດ; ແລະ ເກດາ, ອັດເບເອນ, ແລະ ມີບຸຊາມ, ແລະ ມີຊະມາ, ແລະ ດູມາ, ແລະ ມັສຊາ, ຮາດາ, ແລະ ເທມາ, ເຢທູ, ນາຟິດ, ແລະ ເກເດມາ; ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບຸດທັງຫຼາຍຂອງອິດຊະມາເອນ ແລະ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງເຂົາ ຕາມເລື່ອງຕ່າງໆຂອງເຂົາ ແລະ ຕາມຄຳຍທັງຫຼາຍຂອງເຂົາ; ເຈົ້ານາຍສິບສອງຄົນຕາມຊາດຕ່າງໆຂອງເຂົາ. ປະຖົມມະການ 25:13-16.

ເມື່ອນຳຄຳນິຍາມຂອງຊື່ທັງສິບສອງນີ້ມາຈັດເປັນຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງ ມັນມີໃຈຄວາມວ່າ: "ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ລູກຫຼານຂອງອິດຊະມາເອນເປັນຊົນຊາດຜົວຄຳທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະມີຊື່ສຽງໂດດເດັ່ນໃນຖານະນັກຮົບ ແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມໂສກເສົ້າທັງໃນທາງປະຫວັດສາດແລະທາງຄຳພະຍາກອນໃນວັນທີ 11 ສົງຫາ 1840 ແລະຕໍ່ມາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າບຸດຫຼານແຫ່ງຕາເວັນອອກໃນປະຫວັດສາດພຣະຄຳພີ.

ພວກເຂົາມີຕົນກຳເນີດຈາກອາຣະເບຍ

ບ່ອນທີ່ເຄື່ອງເທດຫອມທີ່ໃຊ້ໃນພິທີການແຫ່ງສະຖານນະມັດສະການຂອງຊາວເຮັດຕົບໃຫຍ່. ຄຳວ່າ "ມີສົງຫານ" ມີທີ່ມາຈາກປະຫວັດສາດອິດສະລາມ ແລະເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມຕາຍທີ່ຖືກນຳມາຢ່າງງຽບງັນ. ໃນສະໄໝສົງຄາມຄຣູເສດ ອິດສະລາມໄດ້ປັດລ້ອມ, ຫ້ອມລ້ອມ ແລະລ້ອມເມືອງຢູ່ໂຮບຄາທອລົກ,

ແຕ່ການຍື່ນຂອງພວກເຂົາໃນພາຍຫຼັງໄດ້ໝາຍເຖິງການມາເຖິງຂອງການຊົນບານແຫ່ງປີ 1840 ຫາ 1844 ແລະຍັງຈາກ 9/11 ໄປຈົນເຖິງວິກິດກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ຄຳນິຍາມຂອງຊື່ທັງສິບສອງຂອງບຸດຊາຍຂອງອິດສະມາເອນ
ລ້ວນຖືກສະແດງໄວ້ໃນຂໍ້ຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ໂດຍຕົວພົມໜາ.

ຊື່ທັງສິບສອງຊື່ໃນສາຍຕະກູນຂອງອິດສະມາເອນ ເປັນຈຳນວນສິບສາມ
ຖ້າຫາກຮວມອິດສະມາເອນເຂົ້າໄວ້ໃນບັນຊີລາຍຊື່ນັ້ນ. ຈຳນວນສິບສາມເປັນຕົວເລກແຫ່ງນິມິດໝາຍຂອງ
“ການກະບົດ,” ຊຶ່ງນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ນາງຮາກາໄດ້ກະທຳ
ອັນເປັນເຫດໃຫ້ອັບຮາຮາມຍອມໃຫ້ຮາກາແລະອິດສະມາເອນຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ. ໂປໂລໄດ້ນຳເຫດການນັ້ນມາໃຊ້ເພື່ອພັນລະນາການຖືກຂັບອອກຂອງອິດສະມາເອນບູຮານຈາກການເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ພຣະອົງກຳລັງສະຖາປະນາພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າສາວຄຣິດສະຕຽນຂອງພຣະອົງ.

ເພາະມີຂຽນໄວ້ວ່າ ອັບຮາຮາມມີບຸດສອງຄົນ, ຄົນໜຶ່ງເກີດແຕ່ຍິງທາດ ແລະອີກຄົນໜຶ່ງເກີດແຕ່ຍິງເສລີ.
ແຕ່ບຸດທີ່ເກີດແຕ່ຍິງທາດນັ້ນໄດ້ເກີດຕາມເນື້ອໜັງ;
ສ່ວນບຸດທີ່ເກີດແຕ່ຍິງເສລີນັ້ນເກີດຕາມຄຳຊົງສັນຍາ. ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ເປັນຄຳອຸປະມາ:
ເພາະຍິງທັງສອງນັ້ນແມ່ນພັນທະສັນຍາສອງປະການ; ປະການໜຶ່ງມາຈາກພູຊີນາຍ
ຊຶ່ງກາຍເປັນເກີດການເປັນທາດ, ຄືຮາກາ. ເພາະວ່າ ຮາການີ້ແມ່ນພູຊີນາຍໃນອາຣາເບຍ
ແລະສອດຄ້ອງກັບເຢຣູຊາເລັມບັດຈຸບັນ ເພາະນາງຢູ່ໃນພາວະເປັນທາດຮ່ວມກັບລູກທັງຫຼາຍຂອງນາງ.
ແຕ່ເຢຣູຊາເລັມທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງນັ້ນເປັນເສລີ, ແລະນາງເປັນແມ່ຂອງພວກເຮົາທັງປອງ. ເພາະມີຂຽນໄວ້ວ່າ,
ຈົ່ງຊົມຊົມຍິນດີ, ໂອ ຍິງເປັນໝັນຜູ້ບໍ່ໄດ້ຄອດລູກ; ຈົ່ງປະທຸອອກແລະຮ້ອງດ້ວຍຄວາມຊົນບານ,
ເຈົ້າຜູ້ບໍ່ເຈັບຄັນຄອດ; ເພາະວ່າຍິງຜູ້ຖືກປະຖົມມີລູກຫຼາຍກວ່າຍິງຜູ້ມີສາມ. ບັດນີ້ພົ້ນອ້າງທັງຫຼາຍ,
ພວກເຮົາກໍເປັນລູກແຫ່ງຄຳຊົງສັນຍາເໝືອນດັ່ງອີຊາກ. ແຕ່ໃນເວລານັ້ນ
ຜູ້ທີ່ເກີດຕາມເນື້ອໜັງໄດ້ຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ເກີດຕາມພຣະວິນຍານຢ່າງໃດ, ບັດນີ້ກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ.
ແຕ່ພຣະຄຳເພິກຳວ່າຢ່າງໃດ? “ຈົ່ງໄລ່ຍິງທາດແລະລູກຂອງນາງອອກໄປ;
ເພາະວ່າບຸດຂອງຍິງທາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກຮ່ວມກັບບຸດຂອງຍິງເສລີ.” ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ພົນອ້າງທັງຫຼາຍ,
ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນລູກຂອງຍິງທາດ ແຕ່ເປັນລູກຂອງຍິງເສລີ. ຄາລາເຕຍ 4:22–31.

ອິດສະມາເອນເປັນສັນຍາລັກຂອງອິດສະລາມ, ແລະ ຮາການ, ມານດາຂອງອິດສະມາເອນ
ເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຣິດຕະຈັກແຫ່ງພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຕາຍ. ອີຊາກເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຣິດສະຕຽນ,
ແລະ ຊາຮາ ເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຣິດຕະຈັກແຫ່ງພັນທະສັນຍາແຫ່ງຊີວິດ. ດ້ວຍເຫດນີ້,
ອິດສະມາເອນຈຶ່ງມີບຸດຊາຍສິບສອງຄົນ, ເພາະວ່າ ສິບສອງ
ເປັນສັນຍາລັກຂອງປະຊາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ອິດສະລາມເປັນຂອງປອມຂອງປະຊາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນພຣະກົດຕຣິນທັງຫຼາຍມີລຳດັບເຊື້ອສາຍຂອງພຣະຄຣິດສອງສາຍ: ສາຍໜຶ່ງຢູ່ໃນພຣະທຳມັດທາຍ ແລະ
ອີກສາຍໜຶ່ງຢູ່ໃນພຣະທຳລູກາ.

ແລະ ຢາໂຄບໃຫ້ກຳເນີດໂຢເຊັບ ຜູ້ເປັນສາມຂອງນາງມາຣີ ຜູ້ທີ່ໃຫ້ກຳເນີດພຣະເຢຊູ
ຜູ້ຊຶ້ງເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ. ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາຊົວອາຍຸນບໍ່ແຕ່ອັບຮາຮາມເຖິງດາວິດ ມີສິບສີ່ຊົວອາຍຸ;
ແລະນັບແຕ່ດາວິດເຖິງການຖືກກວາດຕ້ອນໄປຍັງບາບໂລນ ມີສິບສີ່ຊົວອາຍຸ;
ແລະນັບແຕ່ການຖືກກວາດຕ້ອນໄປຍັງບາບໂລນເຖິງພຣະຄຣິດ ມີສິບສີ່ຊົວອາຍຸ. ບັດນີ້
ການປະສູດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້: ເມື່ອນາງມາຣີ ມານດາຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ໝືນໄວ້ກັບໂຢເຊັບແລ້ວ, ກ່ອນທີ່ທັງສອງຈະມາຢູ່ຮ່ວມກັນ, ນາງກໍຖືພາໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ມັດທາຍ 1:16–18.

ລ່າດັບເຊື້ອສາຍໃນພຣະກິດຕື່ນມັດທາຍໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນສາມຊ່ວງເວລາທີ່ເກີດກັນ ຄືຊ່ວງລະສົບສີ
ຊົງຮວມກັນເປັນໜຶ່ງຊ່ວງສີສົບສອງ. ພຣະຄຣິດຊົງເປັນໂອເມກາຂອງປະຫວັດສາດພັນທະສັນຍາ
ໃນຄວາມສຳພັນກັບໂມເຊ ຜູ້ເປັນອານຸພາບຂອງປະຫວັດສາດພັນທະສັນຍາ. ໂມເຊໄດ້ພະຍາກອນວ່າ
ພຣະຄຣິດຈະເປັນ “ເໝືອນດັງຕົນເອງ.” ໂມເຊມີສາມຊ່ວງເວລາລະສົບສີ
ໃນຊີວິດອັນຍາວໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວປີຂອງທ່ານ. ແຕ່ລະຊ່ວງສີສົບສີໃນຊີວິດຂອງໂມເຊ ເມື່ອນຳມາວາງ
“ບັນທຶກເທິງບັນທຶກ” ແລ້ວ ຈະສົນສຸດລົງທີ່ກາເດດ ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງປີ 1863 ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ສາມຊ່ວງເວລາຂອງພຣະຄຣິດສົນສຸດລົງທີ່ດາວິດ, ການເປັນຊະເລື້ອໃນບາບໂລນ,
ແລະການທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຍືນຍັນພັນທະສັນຍາດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ.
ດາວິດເປັນຕົວແທນຂອງການຖືກຍົກຂຶ້ນຂອງຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ແລະເສັ້ນທີສອງຊື່ບອກເຖິງພວກພົມມະຈາລໄຖ່ທີ່ຖືກນຳໄປສູ່ບາບໂລນ ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ຊ່ວງທີສາມສົນສຸດລົງທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ ຊຶ່ງອີກເທື່ອໜຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຍືນຍັນພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມກັບຄືນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ
ແລະພັນທະສັນຍາຂອງໄນອາກັບຝູງຊົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ.

ສົງຄາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ເມື່ອນຳເສັ້ນທັງສອງນີ້ມາວາງຊ້ອນກັນນັ້ນເປັນສົງຄາມທີ່ອັດສະຈັນຢ່າງຍິ່ງ.
ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວປີຂອງໂມເຊເຊື້ອມໂຍງກັບ 120 ປີຂອງໄນອາ, ແລະ ສີສົບສອງຊົ່ວຄາຍຄືນຂອງພຣະຄຣິດເຊື້ອມໂ
ຍງກັບການຄອບຄອງຂອງປະເທດເປັນເວລາສີສົບສອງເດືອນໃນເຊີງສັນຍາລັກໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາ
ທິດ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດວ່າ, “ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ຕໍ່ສູ້ກັບມະນຸດຕະຫຼອດໄປ,
ເພາະວ່າເຂົາກໍ່ເປັນເນື້ອໜັງດ້ວຍ; ແຕ່ວັນເວລາຂອງເຂົາຈະເປັນໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວປີ.” ປະຖົມມະການ 6:3

ຄຽງຄູ່ກັບລ່າດັບເຊື້ອສາຍໃນພຣະທຳມັດທາຍ, ຊຶ່ງເນັ້ນໜັກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ,
ລ່າດັບເຊື້ອສາຍຂອງພຣະຄຣິດຕາມທຸລິກາໄດ້ສະແດງໄວ້ນັ້ນ ຍ້ອນກັບໄປຈົນເຖິງການຊົງສ້າງ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເນັ້ນໜັກເຖິງພັນທະສັນຍາແຫ່ງຊີວິດ ທີ່ອາດາມໄດ້ຜ່າຜົນໃນສວນເອເດນ.
ລ່າດັບເຊື້ອສາຍໃນລູກາເລມິຕັນດ້ວຍພຣະເຢຊູ
ແລະຍ້ອນກັບໄປຕາມສາຍເຊື້ອສາຍຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງອາດາມ, ຜູ້ທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ສາຍລ່າດັບນີ້ສົນສຸດລົງທີ່ອາດາມອົງທີ່ສອງຜູ້ມີບຸນແບບ ແລະເລມິຕັນດ້ວຍອາດາມອົງທຳອິດຜູ້ມີບຸນແບບ.
ຈາກອາດາມອົງທຳອິດເຖິງອາດາມອົງທີສອງ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ເປັນ 77 ຊົ່ວຄືນ.

ບັນດາເຊື້ອສາຍລ່າດັບພົງຂອງພຣະຄຳພີເປັນຕົວແທນແຫ່ງສາຍຂອງຄວາມຈິງ. ເຮົາພົງໄດ້ຊື່ບອກແລ້ວຫຼາຍສາຍ
ທີ່ຕົກຢູ່ພາຍໃນກວ່າບັນດາພະຍານທີ່ຈຳເປັນເພື່ອສະຖາປະນາຄວາມຈິງໜຶ່ງຂໍ້.
ໃນສາຍລ່າດັບພົງນັ້ນມີສິ່ງແຫ່ງການສຳເລັດຜົນທາງປະຫວັດສາດ ແລະ ຄຳທຳນາຍເຖິງອະນາຄົດ,
ແລະຍັງມີສິ່ງຂອງ Palmoni, ພຣະອົງຜູ້ນັບຈຳນວນອັນອັດສະຈັນແຫ່ງຄວາມລັບທັງຫຼາຍ,
ເນື່ອງຈາກວ່າບັນດາບົດສະໜາທາງຕົວເລກທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ພາຍໃນສາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ໃຫ້ສິ່ງທີ່ສອງ.
ສອງສຽງນັ້ນຖືກໄດ້ຍິນຮ່ວມກັບອີກສອງທິສາມ, ຄືສຽງຂອງພຣະອົງຜູ້ຊຳນານພາສາອັນອັດສະຈັນ,
ຜູ້ຊົງສ້າງແລະຄອບຄຸມສັບພະສິ່ງທັງປວງ, ລວມທັງຊີຂອງຄົນ, ສະຖານທີ່, ແລະ ສິ່ງຂອງທັງຫຼາຍ.

ເມື່ອໃຢຣັນຫັນໄປເພື່ອເບິ່ງສຽງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂອງທ່ານ, ສຽງນັ້ນເປັນດັງສຽງນ້ຳຫຼາຍສາຍ;
ແລະເມື່ອດານໂອນໄດ້ຮັບນິມົດດຽວກັນນັ້ນ, ພຣະສຽງຂອງພຣະອົງເປັນດັງສຽງຂອງຝູງຊົນເປັນອັນຫຼາຍ.
ຂໍ້ຄວາມຊັ້ນນອກຂອງພຣະຄຳພີ, ພ້ອມທັງນາມຕ່າງໆທີ່ພົບຢູ່ຄຽງຄູ່ກັບຂໍ້ຄວາມນັ້ນ,
ແລະທັງການນັບເລກທີ່ຢູ່ພາຍໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ, ເປັນສາມສຽງຢູ່ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນດຽວ.
ເມື່ອທ່ານນຳເອົາເສັ້ນໜຶ່ງທີ່ມີສາມສຽງນັ້ນໄປວາງທັບເທິງເສັ້ນທີ່ຂະໜານກັນ, ສາມສຽງກໍ່ກາຍເປັນຫຼາຍສຽງ.

ແລະມີສຽງອອກມາຈາກພຣະທັມນັ້ນ ກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງທັງຫຼາຍ, ແລະພວກທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ຍ່າກາງພຣະອົງ, ທັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່." ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນດັງສຽງຂອງຝຽງຊົນເປັນອັນຫຼາຍ, ແລະດັງສຽງຂອງນ້ຳຫຼາຍສາຍ, ແລະດັງສຽງຜ້າຮ້ອງອັນດັງກ້ອງ, ກ່າວວ່າ, "ອາເລລູຍາ: ເພາະວ່າພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລົດທານພາບທຸກປະການ ຊົງຄອບຄອງຢູ່" ພຣະນິມິດ 19:5, 6.

ລ່າດັບເຊື້ອສາຍທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດບາງສ່ວນພົບໄດ້ໃນກະສັດທັງຫຼາຍຂອງອິດສະຣາເອນ. ກະສັດເຈດຕິດທຳອິດຂອງອິດສະຣາເອນ, ອານາຈັກເຫນືອ, ສົນສຸດລົງດ້ວຍອາຫັບ, ເຢເຊເບນ ແລະ ເອລີຢາ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ສາຍຂອງກະສັດເຈດຕິດທຳອິດສຸດທ້າຍຂອງຊົນເຜົ່າຝ່າຍເຫນືອ ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ ແລະ ສົນສຸດລົງທີ່ການບົດລົງແຫ່ງເວລາໂອກາດແຫ່ງການທົດສອບຂອງມະນຸດ, ເມື່ອມີຄຳເອນລຸກຂຶ້ນຢູ່ໃນດານໂອນ 12. ກະສັດເຈດຕິດທຳອິດຂອງຢູດາສະແດງໃຫ້ເຫັນປະຫວັດສາດຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດຈົນກວ່າມີຄຳເອນລຸກຂຶ້ນ, ແລະ ກະສັດເຈດຕິດທຳອິດສຸດທ້າຍຊື່ບອກປະຫວັດສາດທີ່ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ. ລ່າດັບເຊື້ອສາຍສອງສາຍ, ທັງສອງມີທັງປະຫວັດສາດອັນຟາ ແລະ ປະຫວັດສາດໂອເມກາ. ປະຫວັດສາດອັນຟາແມ່ນຊ່ວງເວລາຈາກ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະ ຊ່ວງໂອເມກາແມ່ນຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດຈົນເຖິງການບົດລົງແຫ່ງເວລາໂອກາດແຫ່ງການທົດສອບ. ກະສັດເຈດຕິດທຳອິດຂອງອິດສະຣາເອນ ສອດຄ່ອງກັບກະສັດເຈດຕິດທຳອິດສຸດທ້າຍຂອງຢູດາ; ແລະ ກະສັດເຈດຕິດທຳອິດສຸດທ້າຍຂອງອິດສະຣາເອນ ສອດຄ່ອງກັບກະສັດເຈດຕິດທຳອິດຂອງຢູດາ. ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ຈົ່ງໝັ້ນຄົງຢູ່ຈົນຮອດທີ່ສຸດ"

"[ພຣະນິມິດ 1:1, 2, ອ້າງອີງ.] ພຣະຄຳພີທັງໝົດເປັນການສຳແດງ; ເພາະວ່າການສຳແດງທຸກຢ່າງແກ່ມະນຸດມາໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດ, ແລະທຸກສິ່ງລ້ວນມີຈຸດສູນກາງຢູ່ໃນພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບພວກເຮົາໂດຍພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ຊົງພວກເຮົາເປັນຂອງພຣະອົງໂດຍການຊົງສ້າງແລະໂດຍການໄຖ່. ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຫາໂຢຮັນ ຜູ້ຖືກເນລະເທດຢູ່ເກາະປາດໂມ ເພື່ອປະທານຄວາມຈິງແກ່ລາວສຳລັບວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້, ເພື່ອສຳແດງແກ່ລາວເຖິງສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ລຳ. ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ຮັບມອບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການສຳແດງອັນສູງສົ່ງ. ໂດຍຜ່ານພຣະອົງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາຄວນຄອຍເບິ່ງຫາຫຍັງໃນເຫດການຕອນບົດລາກຂອງປະຫວັດສາດໂລກນີ້. ພຣະເຈົ້າປະທານການສຳແດງນີ້ແກ່ພຣະຄຣິດ, ແລະພຣະຄຣິດໄດ້ສືບສ້າງດຽວກັນນັ້ນແກ່ໂຢຮັນ."

"ໂຢຮັນ, ສາວົກຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ, ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກໃຫ້ຮັບການສຳແດງນີ້. ທ່ານເປັນຜູ້ລອດຊີວິດຄົນສຸດທ້າຍໃນບັນດາສາວົກທີ່ຖືກຊົງເລືອກລຸດທ້າອິດ. ພາຍໃຕ້ຍຸກແຫ່ງພຣະສັນຍາໃໝ່ ທ່ານໄດ້ຮັບກຽດດັງທີ່ສາດສະດາດານໂອນໄດ້ຮັບກຽດພາຍໃຕ້ຍຸກແຫ່ງພຣະສັນຍາເດີມ."

ຄຳສັ່ງສອນທີ່ຈະຕ້ອງສືບສ້າງແກ່ໂຢຮັນນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ ຈົນພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຈາກສະຫວັນເພື່ອປະທານມັນແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໂດຍບອກໃຫ້ລາວສົ່ງມັນໄປຍັງຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ. ຄຳສັ່ງສອນນີ້ຈະຕ້ອງເປັນຫົວຂໍ້ແຫ່ງການສຶກສາຢ່າງລະມັດລະວັງແລະອະທິຖານຂອງເຮົາ; ເພາະພວກເຮົາ ກ່າວວ່າມີຊີວິດຢູ່ໃນເວລາທີ່ມະນຸດຜູ້ບໍ່ຢູ່ໃຕ້ການສອນນຳຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລໍສຸດຈະນຳເອົາທິດສະດີອັນຜິດເຂົ້າມາ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຍິນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງສູງ ແລະພວກເຂົາມີແຜນການອັນທະເຍທິຍະຍານທີ່ຈະດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດ.

ພວກເຂົາສະແຫວງຫາທີ່ຈະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ ແລະປະຕິວັດຮູບແບບການສຳແດງທັງໝົດຂອງສິ່ງຕ່າງໆ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄຳສັ່ງສອນພໍ່ໃສດແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອຄຸ້ມກັນພວກເຮົາຈາກຄົນເຊັ່ນນັ້ນ.
ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ໃຜຮັບຊຽນລົງໃນໜັງສືສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນສາກສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດໂລກນີ້.

“ຫຼັງຈາກການລ່ວງພົນໄປຂອງເວລານັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຝາກມອບຫຼັກການອັນປະເສີດແຫ່ງຄວາມຈິງສຳລັບຢຸ
ກບັດຈຸບັນໄວ້ແກ່ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ. ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີສ່ວນໃນ
ການປະກາດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ.
ມັນຖືກປະທານແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ໄດ້ມີສ່ວນໃນພຣະລາຊກິດນັ້ນຕັ້ງແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ.”

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານປະສົບການເຫຼົ່ານີ້ ຈະຕ້ອງໝັ້ນຄົງດັ່ງຫົນຜາ
ຕໍ່ບັນດາຫຼັກການທີ່ໄດ້ຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຊາວແອັດເວນຕິດວັນທີຈັດ.
ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ຮ່ວມທຳງານກັບພຣະເຈົ້າ ໂດຍຮັດຮອບຄຳພະຍານ
ແລະປະທັບຕາພຣະບັນຍັດໄວ້ທຳມາກາງພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ.
ຜູ້ທີ່ໄດ້ມີສ່ວນໃນການສ້າງຕັ້ງພາລະກິດຂອງພວກເຮົາໄວ້ເທິງຮາກຖານແຫ່ງຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ,
ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກຫຼັກໝາຍຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຊີ້ບອກເສັ້ນທາງອັນຖືກຕ້ອງ,
ຄວນໄດ້ຮັບການນັບຖືວ່າເປັນຜູ້ຮ່ວມງານທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງສຸດ.
ພວກເຂົາສາມາດກ່າວໄດ້ຈາກປະສົບການສ່ວນຕົວ
ກ່ຽວກັບຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ມອບໄວ້ໃນຄວາມໄວ້ວາງໃຈແກ່ພວກເຂົາ.
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນຖືກປ່ຽນໄປເປັນຄວາມບໍ່ເຊື່ອ;
ພວກເຂົາຈະຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ທຸງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຖືກຍຶດໄປຈາກມືຂອງຕົນ.
ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຍຶດໝັ້ນຄວາມໝັ້ນໃຈແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນຂອງຕົນໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນໝາຍຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະກາດວ່າ ປະຫວັດສາດໃນອະດີດຈະຕ້ອງຖືກທວນຄືນ
ໃນຂະນະທີ່ເຮົາກ້າວເຂົ້າສູ່ວຽກງານຂຶ້ນສຸດທ້າຍ.
ທຸກຄວາມຈິງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ສຳລັບວັນເວລາສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດແກ່ໂລກ.
ທຸກເສົາຫຼັກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະຖາປະນາໄວ້ ຈະຕ້ອງຖືກເສີມໃຫ້ໝັ້ນຄົງ.
ບັດນີ້ເຮົາບໍ່ອາດຖອຍອອກຈາກຮາກຖານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະຖາປະນາໄວ້.
ບັດນີ້ເຮົາບໍ່ອາດເຂົ້າສູ່ອົງການໃໝ່ໃດໆ; ເພາະສິ່ງນັ້ນຈະໝາຍເຖິງການຫັນຫຼັງຈາກຄວາມຈິງ.”

“ວຽກງານມີຊຸດນັ້ນອາດທຳການແພດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຖືກຊຳລະແລະຊຳລ້າງໃຫ້ພົ້ນຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຈະທຳໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງບັນດາຜູ້ເຊື່ອອ່ອນກຳລັງລົງ ໃນປະສົບການອັນຜ່ານມາຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເອເດນ, ເອເດນອັນງົດງາມ, ໄດ້ຖືກທຳໃຫ້ເສື່ອມຊາມລົງໂດຍການເຂົ້າມາຂອງບາບ. ບັດນີ້ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະທົບທວນປະສົບການຂອງບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ມີສ່ວນໃນການສະຖາປະນາວຽກງານຂອງພວກເຮົາໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ.”

ເປັນບາງເທື່ອບາງຄາວ ພວກເຮົາອ່ານຂ່າວການຕາຍຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນໂລກ.
ເວລາຂອງເຂົາມາເຖິງຢ່າງກະທັນຫັນ, ດັ່ງໃນຊີວິດຂະນະດຽວ. ຫຼາຍຄົນ, ຜູ້ທີ່ຖືກຄິດວ່າຍັງມີສຸຂະພາບດີ,
ກໍຕາຍຫຼັງຈາກງານລ້ຽງ, ຫຼືຫຼັງຈາກໄດ້ວາງແຜນການອັນເຫັນແກ່ຕົວເພື່ອຍົກຍ້ອງຕົນເອງ.
ພຣະຄຳໄດ້ອອກໄປວ່າ, ‘ເຂົາໄດ້ຕິດສະໜິດຢູ່ກັບຮູບເຄົາລົບຂອງຕົນ; ຈົ່ງບໍ່ອ່ອນໄຫວຕາມລຳພັງ.’
ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງປົກປ້ອງເຂົາຈາກອັນຕະລາຍອີກຕື່ມ.
ຄວາມຕາຍຢ່າງກະທັນຫັນກໍມາເຖິງ, ແລະຜົນແຫ່ງການທຸ່ມເທທັງຊີວິດຂອງເຂົາຈະມີຄຳອັນໃດ?
ຊີວິດຂອງເຂົາເປັນຄວາມລົ້ມເຫຼວ. ຕົນໄມ້ລົ້ມລົງ ເພາະອຳນາດທີ່ໄດ້ຄ້ຳຈຸນມັນໄດ້ຖອນຕົວຈາກມັນ
ແລະບໍ່ອ່ອນໄຫວແກ່ການບູຊາຮູບເຄົາລົບຂອງມັນ.

“ຊາຍແລະຍິງທັງຫຼາຍຈົນຢູ່ໃນການສະແຫວງຫາສິ່ງໃດໜຶ່ງທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມສຳລານແກ່ຕົນ.
ພວກເຂົາຂາຍວັນຍານຂອງຕົນໂດຍໄຮ້ຄ່າ,

ແລະພຣະເຈົ້າກຸອນຄວາມອົດທົນຍາວນານແຫ່ງການຍັບຍັ້ງຂອງພຣະອົງ.
ພວກເຂົາຖືກປະໄວໃຫ້ເປັນໄປຕາມທາງເລືອກຂອງຕົນ."

"ມີບາງຄົນທີ, ໃນຂະນະທີ່ປະກາດຕົນວ່າເຊື່ອໃນຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້,
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນເສຍໄປທຳລາຍ ແລະ ປະຕິເສດທີ່ຈະດຳເນີນໃນຄວາມສະຫວ່າງ. ບັດນີ້
ໃຜຈະວາງຫຼັກການອັນເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຝັກໃຜໃຈຂອງຕົນລົງ? ບັດນີ້
ໃຜຈະພາກພຽນເພື່ອໃຫ້ຕະຫຼາດເຖິງຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານ? ມະນຸດຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັນໃດ
ຖ້າເຂົາໄດ້ທັງໂລກ ແຕ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງ? ຫຼື
ມະນຸດຈະໃຫ້ສິ່ງໃດເປັນການແລກປ່ຽນແທນຈິດວິນຍານຂອງຕົນ? ພວກທ່ານກຳລັງຫົວ ແລະ
ກະຫາຍຫາອາຫານແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ນ້ຳແຫ່ງຄວາມລອດຢູ່ຫຼືບໍ່?
ພວກທ່ານຕະຫຼາດເຖິງຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານທັງຫຼາຍທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສົ່ງພຣະຊົນເພື່ອພວກເຂົາຫຼືບໍ່?
ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຄາດໝາຍວ່າເປັນຄຣິສຕຽນ
ກຳລັງດຳເນີນຊີວິດໃຫ້ສົມກັບຄຳປະກາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນຫຼືບໍ່?
ພວກເຂົາສຳນຶກເຖິງຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານຫຼືບໍ່?
ພວກເຂົາກຳລັງພາກພຽນຊຳລະຈິດວິນຍານຂອງຕົນໃຫ້ບໍ່ລົງໄດ້ຍາກການເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງຫຼືບໍ່?"
Manuscript Releases, volume 20, 150, 151.